

РЕШЕНИЕ

№ 7649

гр. София, 13.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7880** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК вр. с чл.76б, ал.1 т.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Р. Д. А., гражданка на И., [дата на раждане], с ЛНЧ [ЕГН], със законен представител К. Н. Ф. /майка/, гражданка на И., ЛНЧ [ЕГН], предявена чрез адв. Т. А. И., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] /безистен/ етаж 2, срещу РЕШЕНИЕ №29-ОК от 18.07.2022г. на Интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което не е допусната последващата ѝ молба с вх.№ УП 19565 от 30.06.2022г. до производство по предоставяне на международна закрила.

По изложените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на решението – се моли същата да бъде уважена. На първо място се твърди, че административният орган неправилно извършил анализ на обстановката в държавата на произход в оспореното решение, с което е извършил преценка по същество на молбата за закрила на Р. А., което било извън правомощията на интервюиращия орган в производствата по реда на раздел III на глава VI ЗУБ. Излага се, че предварителното разглеждане на молбите в производството по допустимост на последваща молба от интервюиращ орган целят установяването дали са спазени изискванията на чл.13, ал.2 ЗУБ за представяне на нови обстоятелства от страна на молителя, но и правото за преценка дали са основателни, тъй като това било предмет на същинското производство за закрила. В жалбата се излагат съображения по приложението на чл.33, §2, буква г) от Директива

2013/32, като се сочи, че съобразно посочената норма не се изисква същественост на новите елементи и факти изложени от молителя при подаване на последваща молба, каквото е условието за допустимост съобразно чл.13, ал.2 ЗУБ, а единствено същите да са относими към основанията за предоставяне на международна закрила. Изтъква се, че административното производство касае малолетно лице –ненавършило пет години към издаването на оспорения индивидуален административен акт, като в тази връзка се прави оплакване, че не бил приобщен социален доклад от Дирекция „Социално подпомагане“, което е сериозно нарушение на материалния закон. Има позоваване на съдебна практика в подкрепа на поддържаната теза. Сочи се още в жалбата, че интервюиращият орган допуснал съществено нарушение, тъй като не взел предвид факта, че Р. А. като малолетно лице, търсецо закрила, безспорно представлява лице от уязвима група по смисъла на §1, т.17 ДР ЗУБ. Оспорват се изводите на интервюиращия орган, че последващата молба не следва да бъде допусната за разглеждане, тъй като следвало да бъдат разгледани изчерпателно по същество всички релевантни законови хипотези на предоставяне на международна закрила, в т.ч. и за наличието на хипотезата на чл.9 и чл.8 ЗУБ. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателката чрез баща си Д. А. Х. поддържа жалбата и моли за отмяна на оспореното решение.

Ответната страна не се представлява в проведеното съдебно заседание по делото, не изразява становище по същество на спора.

Представителят на СГП не изпраща представител, не изразява становище.

Административен съд – София град, I отделение, 47състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е в срок, от надлежна страна, поради което следва да се разгледат доводите по същество.

Във връзка с гореизложеното съставът на първо място приема следното:

В Решение № 29-ОК/18.07.2022 г. във връзка с производството за закрила е посочено, че е започнало по молба за предоставяне на закрила вх.№ УП 19565 от 30.06.2022г., която е последваща и с която лицето заявява нови обстоятелства в личното си положение, а именно: че е малолетно лице, родено в Република България и напълно интегрирано в страната; посещавала курсове и занималня в К. – С., имаща познание на български език, наличието на приятели, желание да бъде записана в предучилищна група, като изразява желанието да упражнява правата си на образование и интеграция; сестра ѝ и майка ѝ са в производства за предоставяне на закрила, като с оглед свързаността на бежанската им история се иска откриването на повторно производство по закрила. В последващата молба на последно място се сочи изключително сложната, тежка и несигурна ситуация в страната на произход – И..

Ответникът е отразил, че мотивите, изложени в настоящата молба вече са разгледани, както от административния орган, така и в съдебни производства, на които предмет е молба за международна закрила №347 от 13.02.2017г. и по която с решение № 10953/30.05.2017г., е отказано предоставянето на хуманитарен статут и статут на бежанец. По силата на решение №6924 от 04.12.2020г. по адм.дело №6980/2017г. по описа на АССГ и решение № 8441/28.04.2021г. по адм. дело №1465/2021г. по описа на ВАС, жалбата срещу отказът за предоставяне на хуманитарен статут и статут на бежанец е отхвърлена.

Като довод за отхвърляне на молбата на Р.А. е посочено, че с писмо рег. № УП 19656/05.07.2022 г., е получен социален доклад по случая, като в него е заключено, че детето е здраво и добре обгрижвано от родителите си. Възприето е още, че мотивите свързани с желанието за интеграция не са достатъчни да бъде допусната молбата до производството. Направен и извода, че производствата на майката и сестрата, са ирелевантни за процедурата за допустимост до производство. Като съображение, послужило за издаване на решение №29-ОК/18.07.2022г. е разгледана и справка за актуалното положение в И. с вх. № МД-290/30.05.2022г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ ДАБ- МС.

С административната преписка са представени решение № 3106/04.04.2022г., постановено по адм.дело №760/2022г. /л.102 и сл./, с което е оставено в сила решение №6712/15.11.2021г., по адм.дело №7658/2021г на АССГ, с което е отхвърлена жалбата на бащата на жалбоподателката Д. Х., против решение №1954/09.07.2021г. на заместник – председателя на ДАБ МС, с което е постановен отказ да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут. Представени са и решение №9802/11.07.2022г. на заместник- председателя на ДАМ МС /л.107 и сл./, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на майката на жалбоподателката К. Ф., както и решение №13121/19.08.2022г. /л.114 и сл./, издадено от заместник- председателя на ДАБ МС, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на сестрата на жалбоподателката А. Д. А..

В съдебното производство е приет социален доклад с изх. № ПР/Д-С-ВЗ/325-001/10.11.2022г., изготвен от Агенция за социално подпомагане. В него се прави констатацията, че Р. А. се отглежда от родителите в семейна среда, като семейството разполага с необходимите жилищни условия за отглеждане и възпитание на дъщеря си. Сочи се още, че детето е здраво и добре обгрижвано от своите родители, както и че семейството разполага с достатъчно финансови средства за задоволяване на потребностите на домакинството и детето. Не се прави конкретно заключение по отношение на молбата за закрила къде е в интерес на детето да бъде отглеждано.

С оглед изложеното **СЪДЪТ ПРИЕМА СЛЕДНОТО:**

На първо място видно от заповед №РД 05-299 от 13.04.2022г. на л.21 Председателят на ДАБ е упълномощил ответника П. Л. в качеството му на младши експерт да бъде интервюиращ орган. С оглед изложеното се прави извода, че ответникът е надлежен орган и е постановил валиден административен акт.

Същият обаче се приема за незаконосъобразен.

Не се спорно, че молбата от 28.02.2020г. е повторна. Не е спорна бежанската история на молителката и че същата е малолетно дете, родено в Република България, отглеждано в семейна среда с осигурени всички необходими условия за живот.

От друга страна, за да се допусне до разглеждане последващата молба същата следва да се основана на нови обстоятелства или касателно страна по произход или относно личното положение на лицето.

Видно от молбата на л.30 от 30.06.2022г. в същата са наведени доводи и от двете категории – относно личното положение, че лицето е родено, живее, учи в РБ и е интегрирано тук, както и че има открита процедура по молба на майка и сестра ѝ вкл. и относно страната по произход, че при евентуално връщане има несигурност за лицето. Последното се обосновава с тежката и сложна обстановка в И..

Съдът намира, че неправилно обаче ответникът не е съобразил, че молителката е лице

от уязвима категория. В тази връзка настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е незаконосъобразно, защото е постановено в противоречие с чл. 42, § 2, изречение последно от Директива 2013/32/ЕС. Според, визираната разпоредба държавите-членки могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: а) да задължат съответният кандидат да посочи фактите и да изложи доказателствата, които оправдават новата процедура и б) да позволят извършване на предварителното разглеждане единствено въз основа на писмените сведения без лично интервю с изключение на случаите, посочени в член 40, параграф 6. Тези правила не могат да направят невъзможен достъпа на кандидата до нова процедура или да водят до ефективна отмяна или сериозни пречки за достъп.

В разглеждания казус на първо място, за търсеция международна закрила са създадени пречки за достъп до новата процедура, при която да се обсъдят ралевирани от кандидата доводи, евентуално обосноваващи провеждане на производство по общия ред. Това се отнася най-вече до обстоятелството, че молителката с последващата молба за закрила излага твърдения, че е малолетна, родена в Република България, не познава друга държава, език и писменост, посещавала курсове и занимания в К. – С., твърдения за интегриране в обществото. При тези данни, административният орган следваше да събере доказателства, които да обсъди и да прецени обстоятелството, как евентуалното извеждане на оспорващото малолетно дете от страната би му се отразило. Това негово задължение произтича от § 18 на Преамбюла на Директива 2011/95/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, според който „Висшият интерес на детето“ следва да има първостепенно значение за държавите-членки при изпълнението на настоящата директива, в съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 1989г.. При определяне на висшия интерес на детето държавите-членки следва да обръщат особено внимание на принципа за целостта на семейството, благоденствието и социалното развитие на непълнолетното лице, на съображения, свързани със сигурността и безопасността, както и на мнението на непълнолетното лице, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост.

Следва да се има предвид, че под нови обстоятелства следва да се имат предвид не само новонастъпили, но и новооткрити. Целта на закона при разглеждането на последващата молба е същата да почива именно на факти, които са нови т.е. не са били разгледани. Безспорно обстоятелствата, че Р. Д. А. е лице от уязвима категория. Пред ответника не е изискан социален доклад, а представения пред съда – също не се отличава с конкретика, по-скоро пресъздава известните факти. На база на същите обаче –ответникът е можел да направи своите изводи касателно интереса на детето. Видно е, че последният само е маркирал, че интеграцията не е достатъчна за уважаването на молбата. По същество доводите в молбата обаче не са разгледани, свързани с това положение.

Следва да се има предвид, че в производството, каквото е настоящето, както и това по общия ред – изключително важно и приоритетно е да се прецени висшия интерес на детето. Дали същият налага молбата да бъде уважена при условията на чл.9, ал.8 от

ЗУБ. В тази връзка следва да се имат предвид мотивите в решение №10555 от 21.11.2022г. по адм.дело №3815/22г. по сходен казус /при отхвърлени молби на родителите и две малолетни деца/. Подобна преценка кой е най-добрият интерес на детето не е била изобщо направена от ответника, поради което не се споделя извода му, че не следва да се допуска последващата молба до производство по закрила. Точно обратното – от представените писмени доказателства се установява, че има нови обстоятелства във връзка с личното положение на молителката, поради което молбата ѝ следва да се разгледа по общия ред.

Следователно - административният орган следва да проведе административно производство по общия ред /Глава шеста, Раздел III ЗУБ/, поради което жалбата е основателна и следва да се уважи, съответно решението да се отмени.

На основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I-во отделение, 47 –ми състав

Р Е Ш И:

По жалба на Р. Д. А. гражданка на И. [дата на раждане] , с ЛНЧ [ЕГН] ОТМЕНЯ като незаконосъобразно РЕШЕНИЕ №29-ОК от 18.07.2022г. на Интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което не е допусната последващата ѝ молба с вх.№ УП 19565 от 30.06.2022г. до производство по предоставяне на международна закрила.

ВРЪЩА преписката за разглеждането на молбата по общия ред съобразно указанията в мотивите.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.85, ал.4 от ЗУБ.

Съдия: